

[Stegger Nielsen.]

den ligger, Hjem Nr. 2 i Barnets Liv, den maa ikke udslettes ved en Bestemmelse i Loven, der, selv om det sker indirekte, gør denne Form for Skolevæsen til noget mindre eftertragtelssværdigt.

Der er ogsaa andre Spørgsmaal, der rejser sig i denne Forbindelse, saaledes Spørgsmaalet om Afstand, om tæt bebyggede og tyndt befolkede Egne. Vi kan naturligvis efterhaanden gaa over til, at vore Skolebørn forandres fra at være gaaende til at blive rullende Skolebørn, men jeg tror ikke, det er heldigt. Det kan praktiseres nu og da, men det bør ikke være det almindelige. Jeg siger ogsaa dette for at fremhæve de smaa Skolers Betydning. De er talrige her i Landet. I det Amt, hvor jeg bor, Randers Amt, har vi 226 Landsbyskoler. Vi har 109 Enelærerembeder og vel saadan noget som et halvt Hundrede 4-klassede Landsbyskoler, som egentlig virker paa samme Maade som Skolerne med Enelærere. Det gælder over Halvdelen af Skolerne i Randers Amt, og der vil sikkert være stærk Modstand mod en Nedlæggelse, for det er altid lykkeligt, ikke mindst naar det drejer sig om Skolegerning, at Gerning og Ansvar er stykket ud i de mange smaa Kredse. Man kan være overbevist om, at det har været lykkebringende for det danske Folk, at Skolen i Danmark har faaet den Udvikling. Derfor maa den kommende Nyordning ikke slette den lille Skole ud, f. Eks. ved at Spørgsmaalet om Centralskolers Oprettelse lægges i Hænderne paa et større eller mindre Flertal i Kommunalbestyrelsen. Dette Forum er for snævert som Garanti betragtet. Ministerens Forslag siger jo ogsaa om dette Forhold, at Befolkningen i de paagældende Distrikter, hvor der kan være Tale om en Nedlæggelse, skal høres. Jeg finder ikke dette tilstrækkeligt, selv om jeg ikke mener, at Retten for den paagældende Befolkning i et Skole-distrikt skal være saa stor, at den lukker for Muligheden for en fornuftig Omlægning og ogsaa Billiggørelse af en Kommunes Skolevæsen.

Jeg sad paa Tilhørerpladsen i det andet høje Ting og hørte bl. a. en af den højtærede Ministers Taler, hvori han sagde, at man kunde være overbevist om, at der vilde fremkomme Protester alle Steder, hvor der var Tale om Nedlæggelser. Jeg ønsker ikke, at en Nedlæggelse derved skal umuliggøres. En Kommune kan være interesseret deri paa mange Maader, ikke mindst økonomisk, og saa maa der være Mulighed for, at det kan ske, men der maa være et Værn til begge

Sider. Der maa f. Eks. tages tilbørligt Hensyn til Børnetallet i det paagældende Distrikt, og der maa forlanges en vis Majoritet ved den endelige Afgørelse i Kommunalbestyrelsen. Formen kan nok findes med lidt god Vilje, men Værnet maa være stærkere end det, Lovforslaget byder.

Jeg har nok set, at det er blevet sagt, at der ikke er noget videre imellem os, og jeg vil sige for mit personlige Vedkommende, at der ikke er nær saa meget, som der engang var, men der er, som jeg sagde til Indledning, flere Punkter, hvor der er meget imellem os, og det er et af disse, jeg lige har omtalt.

Saa kommer jeg til Timetal og Plan. Jeg skal herom sige, at jeg finder de opstillede Bestemmelser for Købstadskolen rimelige. Denne Skole har, som jeg nævnte for lidt siden, omtrent det hele i Forvejen. Men saa er der det store Problem om flere Undervisningstimer i Landsbyskolen for de større Børn. Det er virkelig et Problem, der her er taget op, for det, der trænges til i Landsbyskolen, er netop flere Undervisningstimer for de større Børn. Jeg siger udtrykkelig for de større Børn, for de mindre Børn bør ikke have forøget Undervisning, de har saamænd Undervisning nok. Den kunde man have omlagt paa en langt fornuftigere Maade gennem halve Timer eller Lektioner, som vi kalder det, saa de fik meget mere ud af en Time og endda fik Undervisning nok. Og her mener jeg for øvrigt, der kan ændres adskilligt i det, der er foreslaaet.

Om Forøgelsen af Timetallet i Landsbyskolen — jeg taler ikke om det bestemte Tal, men om Forøgelsen i al Almindelighed — er der ikke Uenighed, heller ikke mellem den højtærede Minister og os, men der er derimod nogen Uenighed om Anvendelsen af det øgede Timetal, og det er det, jeg ønsker at omtale nu. I Øjeblikket er ifølge dansk Skolelovgivning Minimum 18 ugentlige Timer pr. Klasse, svarende til 738 Timer aarlig pr. Klasse. Det er Minimum. Det giver i de 7 Skoleaar 5 166 Timer, og hermed er der Raad til at lægge følgende Timeplan: Dansk 7 Timer — det skal der være, det er lovbundet, det er det eneste Fag, hvis Timetal er lovbundet —, Regning 3 Timer, Religion 3 Timer, Skrivning 2 Timer, Historie 1 Time, Geografi 1 Time og Sang 1 Time. Det er Normaltimeplanen for en Skole, der har Minimum i Timetal; det er den, der bruges, og flere Muligheder rummes ikke under denne Timeplan; uden for disse 18 ugentlige Timer ligger saa Haandgerning og Gymnastik. Jeg nævnte